

РЕШЕНИЕ

№ 817

гр. С., 27.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ П. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря ДЕЛИНА ИВ. ГРИГОРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ П. ГЕОРГИЕВА Административно наказателно дело № 20211110208714 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано въз основа на жалба, подадена от Застрахователно дружество (ЗД) „Б.И.“ АД, гр. С. срещу наказателно постановление (НП) № Р-10-424/28.05.2021 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на дружеството е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди лева) лв. на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл. II-ро, във вр. с ал.1, т.2, във вр. с§ 1, т.51 от допълнителните разпоредби (ДР) от Кодекса за застраховането (КЗ) за извършено нарушение на чл.496, ал.2, във вр. с ал.1 от КЗ.

С жалбата се оспорва извършването на нарушението, твърди се неправилна правната квалификация на процесното нарушение, неправилно наложена санкция за нарушение при условията на „повторност“, неспазен давностен срок по чл.34 от ЗАНН, неспазване разпоредбата на чл.12 от ЗАНН, както и маловажност на случая по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Моли се за отмяна на процесното наказателно постановление и в условия на алтернативност за преквалифициране на санкцията от такава по чл.644, ал.2 от КЗ на такава по чл.644, ал.1, т.1 от КЗ и налагане на минималната законова санкция.

За жалбоподателя редовно призован в съдебно заседание не се явява

процесуален представител. Не се явява адв. Г. с пълномощно приложено към жалбата.

За органа издал наказателното постановление, в съдебно заседание се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и по същество пледира да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на КФН.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните писмени и гласни доказателства:

Със Заповед №3-2/08.01.2021 г., с която са отменени Заповед №3-157/28.07.2020 г. и 3-163/31.07.2020 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ са определени длъжностните лица от управление „Застрахователен надзор“, които могат да съставят актове за установяване на административни нарушения по Кодекса за застраховането (КЗ) и актовете по прилагането му, с изкл. административни нарушения по чл.315, ал.1 и ал.2, чл.315а от КЗ (отмен.).

В КФН е постъпила жалба вх. №91-02-308/08.03.2021 г. от М.К.П.. Жалбоподателят изразява оплакване срещу забавено изплащане по предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение с № 20100332571/06.11.2020 г. по сключеното във връзка с претенцията споразумение между П. и „ЗД Б.И.“ АД.

Във връзка с тази жалба започнала проверка от КФН на ЗД „Б.И.“ АД. С писма от 11.03.2021 г. и 22.03.2021 г. са били изискани заверени преписи от всички документи, както и подробни писмени обяснения по случая. От приложените по преписката документи, предоставени от ЗД „Б.И.“ АД, които са постъпили с писмо в КФН на 19.03.2021 г. и на 29.03.2021 г. се установило следното:

Постъпило било на 06.11.2020 г. в ЗД „Б.И.“ АД заявление по предявена претенция № 22010033257/06.11.2020 г. от М.К.П. за изплащане на застрахователно обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по повод настъпило ПТП, с причинени имуществени вреди на автомобил „Мазда 626“, с рег. № РА 0633 КА, собственост на П. и на основание сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, с издадена полица № BG/02/119003451319, със срок на покритие от 16.12.2019 г. до 15.12.2020 г. По повод конкретното ПТП на датата на

завеждане на претенцията пред застрахователя са представени всички документи, необходими за установяване на основание и размер на претенцията. На 10.11.2020 г. е извършен оглед на автомобила, а на 24.11.2020 г. ползвателят на застрахователни услуги е направил изявление за отказ от допълнителен оглед на автомобила. На 04.12.2020 г. с писмо, П. е уведомен за квалифицирането на увреждането по автомобила му като „тотална щета“ на основание чл.390, ал.2, т.2 от КЗ и на основание чл.390, ал. 1 от КЗ застрахователя изисква от П. представянето на допълнителни документи, а именно удостоверение от компетентните регистрационни органи за прекратяване на регистрацията на МПС, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета.

На 08.12.2020 г. е постъпило в ЗД „Б.И.“ АД заявление, с което ползвателя на застрахователна услуга П. уведомява, че не желае да прекратява регистрацията на автомобила по предявена претенция №2010033257/06.11.2020 г. След тази дата „ЗД Б.И.“ АД не е изисхвал други допълнителни документи, относно основаниято и размера на претенцията. На 14.12.2020 г. между страните П. и ЗД „Б.И.“ АД е подписано споразумение.

На 18.03.2021 г. ЗД „Б.И.“ АД с платежно нареждане е изплатило застрахователното обезщетение в размер на 1116.66 лв., като по този начин на тази дата се е произнесло по претенция №2010033257/06.11.2020 г.

На 08.04.2021 г., от оправомощеното длъжностно лице СВ. В. АЛ.: старши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ при КФН е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-284/08.04.2021 г. срещу „ЗД Б.И.“ АД, за това, че дружеството е извършило нарушение на чл.496, ал.2, във вр. с ал.1 от КЗ, като не е изпълнило задължението си да се произнесе в срок от три месеца окончателно по претенция задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по един от алтернативно посочените в т.1 и т.2 от същата разпоредба начини, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или даде мотивиран отговор, когато отказва плащане или основаниято на претенцията не е било напълно установено, но размерът на вредите не е бил напълно установен, считано от 06.11.2020 г., но не по-късно от 08.02.2021 г. включително (първи присъствен ден след 06.02.2021 г.). В АУАН се твърди, че нарушението е осъществено на 09.02.2021 г. в гр. С.. На 18.03.2021 г. е

налице произнасяне по претенцията №2010033257/06.11.2020 г. чрез изплащане на обезщетение, извън законоустановения срок. АУАН е връчен на упълномощено лице на 08.04.2021 г.

Въз основа на така съставеният АУАН е издадено НП №Р-10-424/2021 г., който е връчен с обратна разписка по седалището и адреса на управление на ЗД на 03.06.2021 г.

Срещу ЗД „Б.И.“ АД е било издадено и НП № Р-10-290/09.06.2020 г. на член на Комисията за финансов надзор (КФН), изпълняващ правомощията на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди лева) лв. на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл. II-ро, във вр. с ал. 1, т.2, във вр. с § 1, т.51 от допълнителните разпоредби (ДР) на Кодекса за застраховането (КЗ) за извършено нарушение на чл.496, ал.2, във вр. с ал.1 от КЗ затова, че е извършило нарушение на чл.496, ал.2, във вр. с ал.1 от КЗ, осъществено на 05.09.2019 г. в гр. С.. Същото е влязло в законна сила на 12.01.2021 г.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от приетите по делото писмени доказателства, както и гласните: показанията на свидетеля С.А.. Доказателствата са пълни, логични и непротиворечиви, поради което и се кредитират.

Въз основа на тази фактическа обстановка съдът стига до следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е допустима, като подадена в законния седмодневен срок и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е неоснователна, поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл.496, ал.1 от КЗ, застрахователят дължи окончателно произнасяне в срок, който не може да е по-дълъг от три месеца от предявяване на претенцията по реда на чл. 380 КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Касае се за императивна норма, която застрахователното дружество е следвало да спазва. Законодателят е предвидил задължение от страна на застрахователя, с оглед изложеното по-горе да спазва определено поведение за защита правата на потребителите и се касае за задължение, което не е от частно-правен

характер.

Посоченото в състава на чл.496, ал.2 от КЗ задължението за застрахователя да определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявената претенция, субсумира именно осъществено бездействие, изразяващо се в две форми „непроизнасяне в срок“ или в „немотивирано произнасяне в срок“, както го е определил и административно-наказващия орган при описание на нарушението от обективна страна.

Съответните норми на КЗ, касаещи застраховки на автомобилистите, са изцяло в защита правата и интересите на потребителите на този вид услуги. Касае се за изисквания, които са установени от държавата за защита интересите на потребителите на застрахователни услуги, поради което и неспазване на установения в КЗ срок от страна на застрахователя влече санкция, доколкото съставлява нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН. Срокът, който разпоредбата на чл.496, ал.1 от КЗ е предвидил е за бързина при обезщетяването на вредите, понесени от пострадалите от пътнотранспортни произшествия и неспазването му е административно нарушение, за което в разпоредбата на чл.644 от КЗ е предвидена санкция. Срокът за произнасяне по щетата е задължение, което държавата е предвидила към застрахователя и е независимо и извън условията, предвидени за договаряне между правните субекти в частно-правните им отношения.

Конкретно по процесната претенция № 2010033257, същата е заведена в ЗД „Б.И.“АД на 06.11.2020 г. В случая дружеството се е произнесло по заведената претенция на 18.03.2021г., когато е изплатил застрахователно обезщетение на М.К.П. по постигнато с него споразумение от дата 14.12.2020 г. в размер на 1 116,66 лв. Това произнасяне по претенцията по реда на чл.496, ал.2 от КЗ е извън законоустановения срок по чл.496, ал.1 от КЗ. Не по-късно от три месеца от завеждането на претенцията застрахователното дружество е дължало окончателно произнасяне по претенцията.

Това произнасяне по щетата в срок е независимо дали ще уважи или не искането. Налице е осъществено от застрахователя бездействие по отношение на заявителя за произнасяне в срок по един от алтернативно посочените в т.1 и т.2 от разпоредбата на чл.496, ал.2 от КЗ начини: да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано да

откаже.

Посоченият в закона срок касае преценка от страна на застрахователя за окончателно произнасяне по щетата по едни от двата алтернативно предвидени в чл.496, ал.2 от КЗ способи. От друга страна заявителя на щетата е в невъзможност да научи в проточилия се във времето срок удовлетворено ли е или не искането му. Като в случая застрахователното дружество е дължало произнасяне не по-късно от 08.02.2021 г., включително (работен ден - понеделник) и в този ден изтича възможността за произнасяне, а нарушението е осъществено на 09.02.2021 г.

Просрочването на предвидения в закона срок, независимо от това с колко съставлява нарушение, а в случая е налице такова просрочване и то с повече от месец. Налице е осъществено от застрахователя бездействие по отношение на окончателното произнасяне по претенцията.

Задължението за произнасяне от застрахователните дружества се отнася за всички видове застрахователни договори, с изключение претенциите по застраховки на големи рискове по смисъла на § 1, т.31 от ДР на КЗ.

Съдът не намира, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до нарушаване на основните права на жалбоподателя, включително и това на защита, поради следното:

АУАН е съставен, а наказателното постановление е издадено от съответните компетентни длъжностни лица, при спазване на изискванията на ЗАНН и в сроковете, посочени в същия. В случая не е изтекъл тримесечния срок по чл.34, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН от откриване на нарушителя, тъй като по административно-наказателната преписка във връзка с установяване на нарушението е разменена кореспонденция между административно-наказващ орган и дружеството-жалбоподател. По същата представените документи са постъпили на 19.03.2021 г. и на 29.03.2021 г. и към датата на съставяне на АУАН на 08.04.2021 г. не е изтекъл тримесечния срок, предвиден в чл.34, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН и това е станало в двугодишния срок от извършване на нарушението, доколкото същото касае КЗ, какъвто е случая. Предвид хоего не са налице основания административно-наказателното производство да бъде прекратено, съобразно посочената в нормата на чл.34, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Обстоятелствена и подробно е посочено, както в АУАН, така и в

наказателното постановление нарушението, обстоятелствата, при които е осъществено, време и място на извършването му. Като страните не спорят по фактите.

Посочен е от административно-наказващия орган правилно и правния субект „ЗД Б.И.“ АД, който е привлечен като нарушител и следва да носи административно-наказателна отговорност.

Административно-наказващият орган при налагане на административното наказание е съобразил обстоятелството, че се санкционира ЮЛ и е наложена имуществена санкция, в съответствие с изисхването, посочено в разпоредбата на чл.83 от ЗАНН, при неизпълнение на задължения от страна на ЮЛ към държавата при осъществяване на дейността му, което е отразено в атакуваното наказателно постановление.

Посочено е, че нарушението е осъществено при условията на повторност, съгласна §1, т.51 от ДР на КЗ, с оглед наличие на административно наказване на „ЗД Б.И.“ АД с НП №Р-10- 290/09.06.2020 г., което е влязло в сила на 12.01.2021 г. за същото по вид нарушение, което е потвърдено с решение по НАХД №8254/2020 г., което е потвърдено с решение №202 от 12.01.2021 г., постановено от XVII касационен състав на АССГ. Това е така, тъй като съгласно посочената норма на §1, т.51 от ДР на КЗ „повторно нарушение“ имаме, когато такова е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. В случая с НП №Р-10-290/09.06.2020 г., което е влязло в сила на 12.01.2021 г. след процедура по касационно обжалване, с което е наложено административно наказание за нарушение по чл.496, ал.2, във вр. с ал.1 от КЗ. Нарушенията по настоящето НП е осъществено на 09.02.2021 г., т.е. в случая в едногодишния срок по предходното наказване. Като нарушенията по чл.496, ал.2, във вр. с ал.1 от КЗ са от един и същ вид, регламентират едни и същи права и задължения.

Извършването на нарушението в условията на повторност е свързано с определяне размера на наказанието по смисъла на чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН и не е необходимо това обстоятелство да се сочи в АУАН. Касае се за дейност на административно-наказващия орган по определяне на вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл.42 от ЗАНН да бъде посочено още със съставянето на АУАН. Предвид горното е неоснователно възражението за нарушено право на защита, още повече, че административно-

наказаното лице е наясно с предходните влезли спрямо него НП за същото по вид нарушение и това не се явява нов за него факт.

Предвид обстоятелството, че е налице повторност на извършеното нарушение не може да се приеме наличие на маловажност на случая: едното изключва другото. Не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и предвид степента на обществена опасност на конкретното нарушение, която не е ниска, не само предвид наличието на признаците да се приеме, че е налице повторност, но и с оглед периода от време от над един месец, който надхвърля посочения в нарушената законова разпоредба за произнасяне по претенцията, с която застрахователя е сезиран.

При преценка на всички обстоятелства във връзка с конкретното нарушение и като взе предвид изискванията, посочени в разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗАНН: липсват данни за настъпили вредни последици от конкретното деяние, но с оглед срока на закъснението за произнасяне, който е повече от един месец, както и факта, че има такова едва в хода на извършвана проверка от КФН по сигнал, при преценка на конкретния размер на административното наказание намира, че определеният в наказателното постановление размер на имуществена санкция от 2000 лв., което е минимума предвиден в санкционната разпоредба: чл.644, ал.2, предл.2, във вр. с ал.1, т.2 от КЗ е правилно и законосъобразно, като в случая са спазени изискванията на закона.

С така определеното по вид и размер административно наказание ще бъдат постигнати целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

По тези съображения наказателно постановление Р-10- 424/28.05.2021 г. на зам.председателя на КФН, управление „Застрахователен надзор“ следва да бъде потвърдено по изложените по- горе съображения.

С оглед изхода на производството претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява основателна. Същата се е представлявала от юрисконсулт на КФН, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но самото дело се преценя, че не е такова с фактическа и правна сложност, приключило е в едно съдебно заседание, поради което съгласно чл.63, ал.5, във вр. с ал.3 от ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 80 (осемдесет

лева) лв. за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление Р-10-424/28.05.2021 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД „Б.И.“ АД, гр.С., бул. „Джеймс Баучер“ №87 е наложено административно наказание имуществена санкция в размер 2 000 (две хиляди лева) лв. на основание чл.647, ал.2 и чл.644, ал.2, предл.ІІ-ро, във вр. с чл.644, ал.1, т.2, във вр. с § 1, т.51 от КЗ за извършено нарушение на чл.496, ал.2, във вр. с ал.1 от КЗ, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ЗД „Б.И.“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „ДЖ.Б.“ №87, представлявано от С.П. И К.К., с ЕИК 831830482 да заплати на КФН, с адрес: гр. С., ул. „Б.“ №16 за разноси по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 (осемдесет лева)лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-гр.С. на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____